

Središnja nadbiskupijska i
fakultetska knjižnica u Đakovu

700007091

M 867

268

SCH

8

Naslov izvornika
Renate und Karl-Hermann Schneider,
Von Noach bis Paulus. Biblische Rollenspiele für Kinder im Grundschulalter
Bonifatius GmbH, Druck-Buch-Verlag, Paderborn, 2000.

© 2000 by Renate i Karl-Hermann Schneider

Nakladnik i copyright za hrvatski prijevod

© 2011 by SALESIANA d.o.o.
Srebrnjak 101, Zagreb
E-pošta: salesiana@salesiana.hr
www.salesiana.hr

Za nakladnika: Bože Tadić
Prijevod: Mato Balić
Grafička oprema: Marijan Osman
Ilustracije: Renate Schneider
Naslovnica: Vitraj u crkvi Krista kralja, Domaslovec, detalj
(snimio: Zvonimir Atletić)
Lektura: Vjeročka Ban
Tisak: »Denona«, d.o.o., Zagreb

1 2 3 4 5 • 15 14 13 12 11

Tiskano u Hrvatskoj (studeni 2011) Printed in Croatia (November 2011)

2 08.03.2012,

6900

RENATE I KARL-HERMANN SCHNEIDER

OD NOE DO PAVLA

*Biblijski igrokazi
za djecu osnovnoškolske dobi*

SALESIANA

ZAGREB, 2011.

Izgubljeni sin

(Lk 15,11–32)

Uloge:

Otac

Juda, stariji sin

Benjamin, mlađi sin

Julije

Darije

Aleksandar

Demetrije, građanin

Ruben

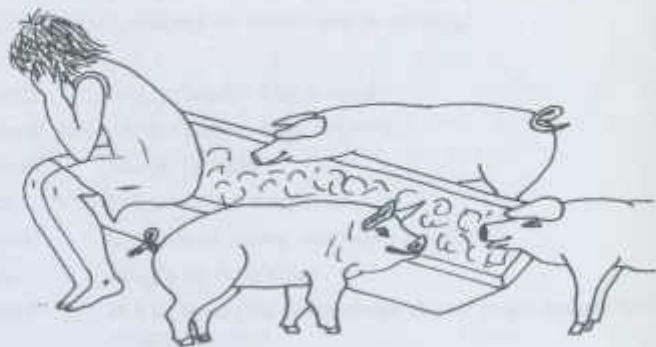
Jošua

Benjaminovi prijatelji

sluge

Rekviziti:

Razni šareni rupci, plahte, pokrivači, remenje, užad i slično kao odjeća za glumu; stol, pehar i vrčevi; kesica s novcima (baština)

Benjamin: Oče ...

Otac: Da, Benjamine, sine moj, što želiš?

Benjamin: Oče, daj mi baštinu koja mi pripada!

Otac: Ali ...

Benjamin: Ne želim čekati dok ti umreš.

Želim sada uživati u životu, nešto doživjeti, putovati ...

Otac: Dobro. Podijelit ću svoje imanje.

(Nakon nekoliko dana.)

Otac: Evo, ovo je tvoj dio baštine. Što kaniš sada?

Benjamin: Najprije ću putovati. Želim vidjeti svijeta! Zbogom, oče!

Otac: Zbogom, Benjamine!

(Benjamin odlazi u daleku zemlju. Rasipa svoje imanje.

Privedu velika slavlja sa svojim prijateljima.)

Julije: Benjamine, kakvo lijepo slavlje! Tako dobru glazbu već dugo nisam čuo!

Darije: Da, bilo je sjajno. Najbolja gozba na kojoj sam ikada bio! Kakva slasna jela!

Aleksandar: A tek vino! Mogao bih se kupati u njemu, tako dobar okus ima!

Benjamin: Da, baš se sve najbolje posložilo. Gostioničar je pripremio sve najbolje. Radujem se da se i vama, mojim prijateljima, svidjelo.

Julije: Kada ćeš prirediti sljedeće slavlje, Benjamine? Bezuvjetno želim zabilježiti taj dan.

Benjamin: *(zbunjeno)* Pa ... dakle ... mislio sam ... sad ste vi na redu da priredite slavlje. Jedan od vas mogao bi nas također jednom pozvati. Ili ...?

Darije: Nemam vremena. Ubuduće se moram zdušno posvetiti svojim poslovima.

Julije: Novca je malo, posljednja žetva nije baš bila tako obilna! Mene i ne pitaj za slavlja.

Aleksandar: *(pomalo podrugljivo)* A tvoj veliki imetak, kojim si se tako razmetao kada si došao u naš grad, zacijelo je pri kraju? Jesi li ostao bez prebijena novčića, Benjamine?

Benjamin: *(potvrdno kima glavom)* Vi ste mi ipak prijatelji, pomozite mi. Posudite mi nešto!

Aleksandar: Ha, ha! Pa mi nemamo ništa! Potraži si pomoć negdje drugdje!

(Aleksandar, Julije i Darije odlaze smijući se.)

Benjamin: Nisam očekivao da će se moj novac, moja baština, tako brzo potrošiti! Što ću sad? Nemam novca, nemam posla, nemam prijatelja ...

(Razmišlja.)

Otići ću k Demetriju. On je bogat. On mi mora pomoći!

(Benjamin dolazi k Demetriju.)

Demetrije: Benjamine, dugo te već nisam vidio! Izgledaš loše ...

Benjamin: Loše sam. Htio bih te zamoliti za pomoć ...

Demetrije: Pa znaš da živimo u lošim vremenima!
Loše žetve, glad ...
Ni meni nije sve ružičasto!

Benjamin: Molim te, Demetrije, ne znam što bih inače učinio, komu bih se mogao obratiti. Nitko više ne želi imati posla sa mnom! Daj mi bilo kakav posao!

Demetrije: No, dobro, idi onda na polje i čuvaj svinje!

(Benjamin čuva svinje.)

Benjamin: Eto sâm sjedim ovdje i moram čuvati svinje. Muči me glad! Najradije bih pojeo ono što daju svinjama! Ali ne smijem ...

(Nakon nekog vremena.)

Benjamin: Za sve sam si sâm kriv! Kada pomislim na kuću svoga oca ... Ondje ima svega u izobilju. Čak i nadničari moga oca dobivaju obilno jelo. A ja sjedim ovdje u blatu kod svinja i umirem od gladi. Ustat ću i poći k svomu ocu. Reći ću mu:
»Oče, pogriješio sam i sagriješio i protiv Boga i protiv tebe. Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Ali uzmi me kao jednoga od svojih najnižih radnika, kao nadničara.«

(Benjamin se vraća kući. Otac ga dočekuje, trči k njemu i zagrlj ga.)

Otac: Benjamine! Kako se radujem što si opet kod kuće!

Benjamin: Oče, za sve sam ja kriv. Sve sam loše napravio. Nisam više vrijedan zvati se sinom tvojim.

Otac: *(zove)* Rubene, Jošua, brzo dođite ovamo! Donesite najljepšu haljinu i obucite je Benjaminu, stavite mu prsten na ruku i obujte mu sandale! Zatim dovedite tele ugojeno, zakoljite ga i priredite gozbu! Slavit ćemo i veseliti se! Jer ovaj sin moj bijaše mrtav i oživje! Bijaše izgubljen i nađe se!

Ruben: Da, gospodaru!

Jošua: Učinit ćemo sve kako si naredio!

(Radosno se slavi. Malo kasnije dolazi Juda s polja.)

Juda: Gle, gle, čini se kao da je tu neko veselo slavlje!? Otac ništa nije slavio otkad je Benjamin otišao! Rubene, što se to događa?

- Ruben: Brat ti se vratio kući, pa je tvoj otac dao zaklati ugojeno tele i priredio slavlje!
- Juda: Kakva ludost! Najprije moj »vrli« brat nestane s imetkom, nikada ni glasa o njemu, a onda se iznenada opet pojavi, pa se to mora proslaviti! Bez mene!
- (Otac izlazi van k Judi.)*
- Otac: Judo, udi, pozdravi Benjamina! Ipak je on tvoj brat! Slavi i raduj se s nama!
- Juda: Radim ti već tolike godine na imanju. Uvijek sam činio ono što si ti htio. A meni nisi dao ni jareta da se s prijateljima proveselim!
Ali tek što dođe ovaj sin tvoj, koji uludo spiska tvoje imanje bacajući novac u vjetar, već se priređuje golemo slavlje!
- Otac: Dijete moje, ti si uvijek sa mnom, i sve što je moje, tvoje je! Ali sada se trebamo veseliti i slaviti. Jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i dođe kući!